

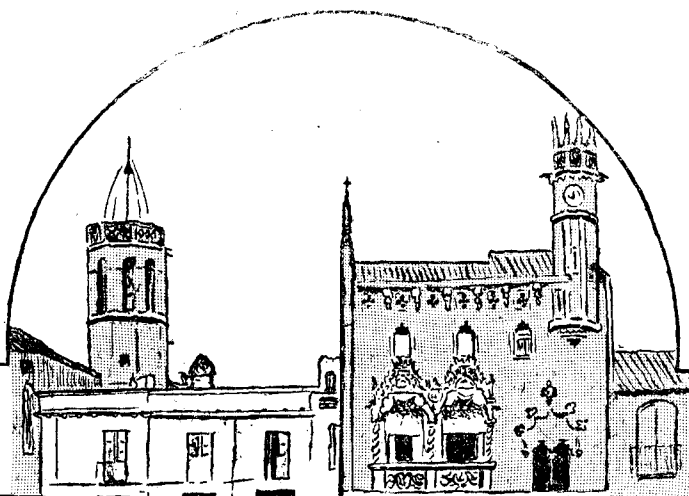
SOTSCRIPCIÓ

1 pesseta cada trimestre

Número solt, 15 céntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Joventut Nacionalista

FOC NOU**PERIÓDIC NACIONALISTA**

Sortirà el segon i quart diumenge de cada mes i sempre que sigui convenient.

DE TRIOMF A TRIOMF

Vet aquí una crònica que amb ben poques lletres estaria completada «Triomf definitiu de les doctrines Cambonianes», i a fé de Deu que'n son d'atrevides per a que un hom les cregués realitzables. Perque ¿quí tenia que dirnos tant sols cinc anys enrera que el nostre Cambó seria el qui portaria la maneta del complicat mecanisme de la política de nostre país? Ningú, i ni tant sols se podia preveure la desfeta dels partits turnants provocada per les forces nacionalistes.

Desde el Juliol darrer se nota ben palesament la má d'en Cambó en els destins d'Espanya, i més s'hi ha notat en les darreres crisis que tant han apassionat els ànims no sols del país si que també de fora d'ell.

Pels que tinguerem la sort d'assistir a l'última conferencia que els senyors Ventosa i Cambó donaren al Palau de la Música, a mida que l'últim de dits senyors anava dissertant ja ens feiem càrrec que no podia durar l'estat d'interinitat en que ens trovavem, confirmant-nos-ho la solució donada per el Rei a la darrera crisi. El Sr. Cambó recomanava a la Corona que l'única solució era un gabinet presidit pel Sr. Maura, pero que sigués la representació plena de l'opinió nacional. Primerament s'intentá encarregar-se del Poder, D. Antoni, pero constituirlo a la antiguala, fracasant completament totes les gestions encaminades en aquest fi; demostrant aquest bon senyor que no s'havia donat compte que havían passat deu anys desde el darrer Govern Maurí, i per lo tant, que les coses d'Espanya havían canbiat.

Els menys observadors podran donarse compte del triomf conseguit pel Sr. Cambó en aquesta crisi, ja que ell recomanava un Govern nacional tal com s'ha constituit i sota la presidencia de Don Antoni Maura i Muntaner, pero ho entorpia la situació en que s'havia colocat el Sr. Dato i algún altre cap de grupo parlamentari.

Raons poderosissimes degueren influir per a que el Sr. Dato i demás polítics d'ofici canviessin de pensar com ho demostra la següent nota que publica un periódic de la capital:

«Las razones que han determinado la constitución de este Gobierno y el apremio a que han sido sometidos los personajes políticos son de tal índole que no es discreto referirse a ello».

Sigui com sigui, al triomfar el nacionalisme a Madrit, salva a Espanya per de prompte d'un gravíssim conflicte.

LLUIS SERRA I GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. — DESCOMPTE DE LLETRES. — CHECS. — PAGO DE CUPONS. — COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, núms. 79 i 81. - Teléfon 516. - Granollers

INGRÉS DEL Sr. BOFILL AL INSTITUT DE E. C.

Acaba d'ingressar com Adjunt en la Secció de la Llengua Catalana del benemérit Institut d'Estudis Catalans, el bon amic D. Jaume Bofill i Matas. Amb tal ingrés s'ha reconegut com si diguessim oficialment la clara intel·ligència del erudit poeta; poeta en la ploma i poeta en la parla. Al llegir el Sr. Bofill ¿quí no s'ha sentit suggerit per l'escent casolà que imprimeix a totes les seves produccions? Fullejant tant sols el seu llibre *Somnis*, un hom ja's dona compte, de primer entubi, del grau de cultura literaria i esprit catalanista del valent company.

I de la seva parla ¿qué'n direm? Basta recordar el seguit de discursos pronunciats al Ajuntament de la Capital en el que desempenyava el càrrec de Regidor el darrer cuatrieni, siguent quasi sempre el que portaba la veu en el Consistori en lo que a nostra parla feia referència, defensant-la i glorificant-la tal com ella se mereix. Prou rescents son encara la majoria dels seus parlaments i prou conegut es el Sr. Bofill de la joventut catalanista per a retreurels en les modestes columnes de FOC NOU, pero sí que no havem volgut deixar de fernes resó en nostre periódic del ingrés al Institut del bon amic senyor Bofill, qui te a hores d'ara, ja molts admiradors i seguidors, especialment entre el jovent de nostra terra.

Sempre dintre de la modesta esfera en que's mou la nostra publicació, desde aquestes pàgines endresseu la més sincera enhorabona al gran amic de les Joventuts Nacionalistes,

¡VIA FORA!

(Retirat del nombre anterior per excés d'original)

Aquells de nostres capdevaners que per sos propis mérits, empesos per l'expressió unànim d'un desitg nacional, arribaren al govern del Estat, han tingut de deixar els seus llocs y re-

tornar a ses llars sens haver pogut gaudir de la victoria.

En un dels seients vacants, s'hi ha assentat un altre catalá, home de mérits induptables, de prestigis reconeguts, pero que no está a l'altura de la política actual; de cap manera, i sobretot no te lo que en ells s'hi ha buscat, y que en eixos moments es lo més necessari als homes de nostre terra: l'ánima catalana.

Al Excm. Sr. Comte de Caralt, el fan servir de pont; ell representa a tots el que a Catalunya viuen del sou oficial, a tots els que deuen favors, als que menyspreuen la llengua en que els alletaren, als que volen fer de Barcelona, una sucursal de Madrid, a eixos ja'ls representaba el seu amo, sense que ell arribés a Ministre, pero al poble catalá ont ell hi tingué el breçol, a eix poble actiu que sols en el treball te vida, a n'aquest no'l podrá representar mai, perque no tenint la seva ánima no'l vol compendre.

Devant les hores que s'apropen, rublertes de lluita y de trevall, nosaltres, els joves, els homes de demá, que tenim energia y voluntat, que sentim en nostres esprits la força gegantina de la fé en nostre destí, devem fer una afirmació. Y aqueixa deu ser enérgica y potenta com nascuda de'ls hereus d'una raça indomable, d'una raça a la que tres segles d'endogalament complet no han fet perdre la seva personalitat, d'una raça quin esprit may fou vençut, i en nom d'ella, en nom de tots nostres pares que vegeren sempre la giniveta amarrada al petge de la taula en nom de nostre dret, xostres lleys y nostre parla befa-des y escarnides fins dintre casa nostra, devem retre a tots els que vulguin estar enfront nostre y dils-hi amb el cap ben alt:

Sí; nosaltres en nom d'un ideal, tot ell llibertat y democracia, no volem obligar a ningú, no volem dominar, pero ni volem ser obligats ni dominats; nosaltres creyem que hi pot haver homes de bona fé que considerin que anem errats, que creguin que la ruta que seguim no es la millor, ni la més segura, per assolir les

PROBI V. EL

Xocolata Bonasort

alimentici i reconstituyent de primer ordre

ansies de vida nova que també senten ells, que estiguin allunyats de nosaltres per qüestions de oportunitat, de religió o de forma de govern, fins que ens creguin tant dolents com als altres; creyem que aqueixos homes son tant nobles, lleals y honrats com ho puguem ser nosaltres.

Pero, no creyem de cap manera que sigui de bona fé, els que's burlin de nostres ansies renovadores, el que pretingui anar mantenint dintre l'Estat espanyol la podridura actual y tingui per inmillorable el regim polítich en que havem viscut fins avuy, que vulgui continuar la tradició espanyola de la «Marcha de Cádiz», del «Pan y Toros», y del analfabetisme; no; els que creuen aixó son els que sempre posen sos interessos al davant de tot, els que fan servir els llochs que ocupen en política per ocupar llochs y càrrechs preeminents que tinguin un bon sou i poch treball, els que han fet de la política un ofici y en fan negoci a costa del país, son els que sempre acoten el cap davant l'estranger mantenint la nació erma y desamparada, son els que's vengueren les colonies, els que firmaren l'ominós tractat de París, els que colguen la sang y els diners del poble espanyol en els camps estérils del Marroch, son els incapassos, els ganduls, els que sols viuen blincant l'esquena; per aqueixos cap respecte, no son ni poden ser nobles, lleals y honrats, per ells y sas comparsas devem desenterrar la massa dels almogàvers y amb veu forta, amb veu de joventut, fer que son crit de guerra retroní de Galicia a Catalunya y de Vasconia a Andalusia. ¡Vía fora! ¡Vía fora!

JOAN CARRERAS.

COMENTARI

En Maura o la "débacle"

Per culpa d'eix cronista que té l'ocurrencia de viurer uns quants kilòmetres lluny de nostra

xamosa vila per exigencies inexcusables de la professió que hom exerceix, els originals deuen esser escrits lo menys tres dies avans de la seva aparició en FOC NOU i ço fá que avuy quan surti a la llum ja dic lo que pensava uns dies enrera, quan En La Cierva va provocar el quint episodi de la crisi funambulesca de repetició.

No vull parlar de la militarització dels Correu i Telégrafs, ni de Juntas de Defensa civils ni militars; ni vull divagar sobre la exagerada susceptibilitat del Sr. La Cierva; ni de la censura mixta i irregular, no vull dir res: ni de l'exèrcit, ni de les Juntas, ni dels ministres, ni dels funcionaris, ni... de la portera... que estóm en el temps del llapis roig i no es cas que'm mutillin eix «Comentari», perque a la veritat, l'amor propi i l'estética s'en ressentirien sumament.

Pro heroic i convençut m'atreveixo a pronosticar la prompte constitució del gabinet únic i racional; del que s'imposará per la valúa i l'autoritat socials i polítiques dels seus constituents i no per el recurs, frequent en nostres temps, de la suspensió de garanties i la implantació *sui generis*, d'un estat de guerra perpetua; d'un govern Mauri-Regionalista-Lliberal que a les forces parlamentaries de nombre i de crédito hi porti al cap el prestigiós relleu de D. Antoni Maura davant de qui han de baixar el cap no sols els fracassats, sino també alguns elements travessos i rebecs que fins ara han sigut el follet estemordidor enc que subtil i vaporós, de la política Garcia Prieto.

No es aixó una profecia ni una autoritzada opinió personal; es la creencia de tots i el desitg de la immensa majoria d'espanyols, amb l'excepció probable dels «lerrouxeros» que temen per son capdevanter, i dels datistes que son, diuen ells, la reserva («untuosa») de la Monarquia i voldrán tenir la falacia de negar un ministre a D. Antoni.

Si no passa aixís, si el Sr. Maura no es president del Concell, l'Espanya sofrirá en breu plaç una altra serie vertiginosa de ministeris inte-

FERRAN PALAU, s. en C.

BANQUERS

Corresponsals del «Banc de Barcelona» (Sucursal núm. 1), del »Banc Hispano-Americà» i «The London County & Westminster Bank Ld.»

Josep A. Clavé, 34. — Teléfon 50. — GRANOLLERS

Negociem els cupons venciment de 1.er de Abril

Operacions de Banca de totes classes.— Negociació y cobro de efectes de comers.—Emissió de checs.— Ordres de borsa, negociació y cobro de cupons, etz., etz.

rins, que al tambalejar fereixen greument la seguretat de la Constitució i del Regime i miren pregonament la tranquil·litat de nostre poble enfonsant-lo en una paorosa negrura per l'avenir i una neguitosa i perniciososa venalitat per al present.

Catalunya representada en el ministeri Maura, haurà fet una conquesta per convergir armònicament ambdós potencies; l'Espanya salva la situació i els perills; nosaltres devem esser-ne joiosos i celebrar la reivindicació de les polítiques honrades i profitoses. Vullga la sort que no m'equivoqui.

EUDALD MASANA.

VOLANDERES

ART I MATERIA

Repareu només, en un aspecte objectiu i extern del concert que l'«Orfeó Granollerí» va donar en el «Centre Catòlic».

No es aquest el lloc, ni es propòsit nostre, considerar el concert per el seu mèrit intrínsec i polifònic, pero, admetent, en hipotesi, que la última audició del «Orfeó», baix el punt de oír de la técnica musical, es inferior a les audicions anteriors, s'hi destaquen una pila de característiques que, contrastan-les amb els defectes ipotètics, fan que'l cronista cregui que l'últim concert superior als altres, considerant la qualitat artística.

Perque, tant mateix, art, vol dir veritat, i, aquell repertori de cançons populars i religioses, en el «Centre Catòlic», ens hi semblavem més escaients i menys forçades, i, la imatge de Sant Josep, plena de bonhomia, presidint aquell estol de minyons i de doncelles, feia pendant amb les seves corrandes sencilles.

Supusem que'l concert del dimars, havés sigut

en el teatre de «La Unió Lliberal»—seria una profanació, que, en el mateix lloc ont a la tarda s'hi ha fet escarni de l'art s'ha empastifat amb un espectacle ple de llorderia, que a la nit hi cantés l'«Orfeó» que es una encarnació pura del art.

NYAPAS.

NOTICIARI

El nostre Ajuntament en la sessió ordinària del dijous 14 del corrent mes i a proposta del distingit soci de nostra «Joventut» D. Josep Coma, prengué l'acort per unanimitat, després de un brillant discurs del dit senyor, tot ell roblert de fé autonomista, de dirigir-se al Govern per a que presenti a les Cors un projecte concedint una ampla autonomia als Municipis, a Catalunya i demés regions que facultades per a regir-se ho sollicitin.

No cal dir que celebrem de veres que tal proposta prengué cos en nostre Consistori, tota vegada que no'ns tenia acostumats a semblants sorpreses. Continui el Sr. Coma per aquest camí i ens tindrà al seu costat, i cregui que si tots hi posem el nostre gra d'arena, a no tardar podrem fruit de la tant desitjada autonomia i ple reconeixement de la personalitat de Catalunya.

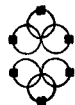

A mitjans de la darrera setmana se comencen els treballs per a edificar un nou panteó en nostra necrópolis per encàrrec del generós donant de les escoles pròximes a construirse, don Genís Pereantón.

Tenim entés que será espléndit i per lo tant que contribuirá al embelliment de tant sagrat lloc.

Els nostres bons amics D. Félix i D. Alfred

S A B O

B A R A N G É

Barcelona, Granollers, Girona

Baró, son els encarregats de la part de paletèria. Nostra enhorabona.

En la edició vinenta, Foc Nou publicarà un treball titulat ¡ESCLAT!, del nostre col·laborador, el distingit i novell literat En Miquel Juanola i que fou premiat en els Jocs Florals de Girona de l'any passat.

Junta de defensa que s'imposa.—Per a fer més remarcable l'abandó en que's trova la carretera de Barcelona a Ribas, a càrrec de l'Estat, i en canvi, la magnífica conservació del ramal de la de Caldas a nostra vila, de la Diputació provincial, voldríem que nostre periòdic tingués un caràcter gràfic per a estampar-hi unes fotografies a fi de que nostres llegidors poguessin fer comparances, encara que, desgraciadament per a nosaltres veïns de Granollers, de sobres les podem fer, perque de sobres també les tenim trepitjades.

No passa dia que no presenciem carros encallats al cor de la vila, tenint els carreters de fer uns esforços inexplicables per a sortir del pas; l'altre nit se necessitá nou matjos per a arrancar-ne un que portava la friolera d'unes cinc tonelades de coure per a una fàbrica de Torelló. Uns dies enrera, a un sol punt, també al centre de la vila, volcaren tres o quatre carros més, sense comptar una infinitat de fusells romputs. Afortunadament per are no tenim de lamentar cap desgracia personal, pero seguint aquest camí no fora d'estranyar que'l dia menys pensat tinguéssim de plorar-ne alguna.

Pel que's veu, la nostra carretera esta deixada completament de la má de Deu, de nostres autoritats i si prompte no s'alcen tots els veïns en junta de defensa, are que son tant de moda, no podrà transitar per la mateixa sense que previament un se fassi fer un segur de vida.

Comparin els Granollerins el procedir de la Diputació provincial portada per nostres homes que sense apremiació de cap classe atén a la perfecció tots els serveis que li están encomenats i en canvi l'Estat, tot i apretant-lo res resolt i tot ho té en el major abandó. ¿Se'n convencerán d'aixó nostres conveïns? Fassin comparances i de segur que fins els més contraris nostres tindrán de reconeixer la bondat de nostra política i procedir.

En nostre nombre corresponent al dia 10 de Febrer prop-passat, deiem que en una conversa tinguda amb el Sr. Llobet, digníssim mestre de l'«Orfeó Granollerí» ens assegurava que eren tant reduïdes les baixes dels socis choristes amb motiu de la seva separació de «L'Unió Lliberal», que podria celebrar altre concert idèntic al darrer donat en aquella casa amb el mateix éxit.

Amb tot i créurer-les sinceres tals paraules, duptarem de que tal vegada podria ésser portat pel mateix entusiasme, pero ens ha demostrat que no tenim dret a fer semblants suposicions, la superba interpretació de les composicions executades en el seu primer concert, bé podríem dir-ne, després de la seva lliveració, donat el dia de Sant Josep al «Centre Catòlic». Varen tenir de repetir-se quasi totes les composicions que figuraven en el programa, sentint que la manca material d'espai ens privi de fer una detallada ressenya tal com se mereix tant formosa manifestació artística.

Per a el diiluns, diada de l'Anunciació de la Mare de Deu, celebrarà el segón concert en la Societat «L'Alhambra».

Procurarem donar-ne compte a nostres llegidors.

GLOSES

A UN PARLAMENT D'EN JOAN SANTAMARÍA

I

UNA SENTADA D'ART

Què entenem per Art? La resposta sembla óbvia, ja que, si bé no es fàcil donar de primer entuvi una definició lògica, tots creiem tindre'n un concepte més o menys transparent.

Empró l'art, amb llur significació la més reial, pristina i ample, no es lo que generalment se creu.

En Joan Santamaria i Monné, en una notable conferencia intitulada «L'art del bon excursionista», ens dona, abillada en sel-lecte llenguatge, una visió del Art més verdadera i un horitzó extens i esplendorós es gaudeix a la llum fulgurent de ses belles idees.

Hom se conforta meditant-les. S'allunya aquella prevenció vers l'art tan extesa que fá que anem a éll de puntetes i amb por d'ofendre'l amb la nostra ignorancia. No el sabem esguardar fit a fit, i havem format d'ell un concepte erroni.

Sí, tenim al art reclós en un marc esquifit i llevat de la pintura, de la escultura, de la música i de la poesia, no concebim altres mitjans per a produir-lo, i en creiem únics usufructuaris als que dediquen llur activitat i sentiments, a fer-ne manifestació externa i objectiva.

Cal establir una distinció entre l'art que podem dir-ne formal, i un purament subjectiu i ádhuc bell, noblé i enter, un art non-nat en quiscun de nosaltres i que panteixa en el nostre sí; l'escencia del art, la concepció, que'ls cultivadors del mateix tradueixen amb obres reials dant-li forma, vida i color i que a altres se'ls manifesta com en una llei d'aspiració abstracte cap a lo bell i una varietat d'estats anímics, de quins, com fruits d'una font inestroncable, en brollen sentiments rublerts de bellesa, de llum, de pulcritut, de veritat .. i de goig íntim.

Ambdues manifestacions son filles d'un art verdader i efectiu, car acusen espiritualitat, bellesa i perfecció.

En Santamaria, esbaix de la nostra ment l'idea dominadora i arcaica d'un art quinta-essenciat i ens en mostra un de més universal— a quin *podem íutejar*—i que, ensemps que s'ens apareix més gran, més ampli i més bell s'ens fá més assequible i plaent.

Heusaquí perque al Glosador també li sembla migrada l'idea d'art que arreu domina, i no es dedueix pas d'aixó qu'existeixin dues modalitats

d'artistes escencialment distints, car l'art, essent cosa perfecte no pot ser altivol i mateix s'entregará a qui, mitjançant curosa preparació haigi assolit llur possessió plástica, que a aquell que l'aimi sincerament i sapiga fruir intensa i devotament llurs sublims i inefables delícies.

Una lloança fervent i humil, pero justíssima per a En Joan Santamaria, que no es, no, un revolucionari del art, es un clarivedent i un temperament exquisit, puig ha ovirat l'obra d'art més gran i duradera: fer bella la vida.

Heusaquí l'obra excelsa i magnífica.

FRANCISCO GLANADELL.

ALEGORÍES

LA CABELLERA DE LA PATRIA

Al cor de Catalunya — ja hi niua la tristesa
perque els boscos li arrenquen — que son los seus cabells
els que, com a les dones — li donen més bellesa
quan per la primavera — los despentina el vent.

M'apar ma Catalunya — com una dona hermosa
que havent-la rasurada — la serra i la destrál
en un extrem d'Espanya — jeient tota plorosa
al Sol mostre la calve — dels seus turons pelats.

Avans ma Catalunya — hermosa i gentil era,
perque tenia els boscos — espessos i poblats
i reia envolcallant-le — sa inmensa cabellera
que desde els cims llensave — los seus perfums al plá.

Llavors era ufanosa, — i si algún jorn plovia
les aigues s'aturaven — al mitj de sos cabells
i després la montanya — bo i degotant llua
mentres lo Sol tornave — les serenors al cel.

Pro avui la calve trista — que mostren les montanyes
ja no pot veurer l'aigua — que cau en lo seu cap,
per xo los rius aixampen — son llit, i les cabanyes
s'emporten i amenassen — els pobles i ciutats.

Si voleu que'ls poetes — cantin cançons boscanes;
si voleu que refilin — alegres rossinyols,
si no voleu que callin — les aigues catalanes
quan parlen amb — la boca petita de les fonts,

torneu a nostra patria — los seus cabells hermosos,
torneu la cabellera — a nostra patria gran,
doneu-li arbres que fassin — els boscos més frondosos
que son nius de poesia — i escuts de tempestats.

Aixis tindrem llegendes — de dones encantades
que viuen en els boscos — d'alsines i de pins;
aixís no haurem de temer — que siguin arresades
ni les ciutats ni els pobles — al aixemplar-se els rius.

ENRIC MARGARIT.

BAR «LA BOHEMIA»

a càrrec de

Esteve Julià

Sandwich - Begudes - Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS ESPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

TENDA DE COMESTIBLES, TOCINERIA I PESCA SALADA

— DE —

SANTIAGO ALVAREZ

ESPECIALITAT EN LLEGUMS CUITES

Per cada compra s'entregarà al client un *tiket* del import de la mateixa, canviant-se per un *útil regal* al presentar-ne per valor de 25 pessetes.

Sant Roc, 14. — GRANOLLERS

LAS NOVEDADES

Carrer de A. Clavé, 8 : Granollers

Gamiseria.—Corbateria.—Gorres.—Colls i Punys.—Lliga-cames.—Elàstics
Roba blanca.—Genres de punt

EXTENS ASSORTIT

PREU FIXE

ELS QUE VESTEIXEN A LA MODA, COMPRAN A N'AQUESTA CASA

ACADEMIA DE TALL I CONFECIO

DIRECTORA

Dolors Colomer de Lleget

Professora titular amb nota brillant en l'Escola Provincial de Tall de Barcelona.

Classes a hores convingudes, dematí, tarde i vespre.

TALLER DE MODISTERIA EN COLOR I BLANC

a càrrec de la mateixa Directora.

CARRER DE SANT ROC, 10, 1.er — GRANOLLERS

CANUT MORATÓ

Pintor Decorador

RÓTULS DE TOTES CLASSES

ESPECIALITAT EN ELS DAURATS AL CRISTALL

Se pinten i empapelen habitacions
A PREUS ECONÓMICS.

Prim, 62. — GRANOLLERS

PLANCHAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. OLAVÉ, 18

☀ GRANOLLERS ☀

ACADEMIA DE TALL

(SISTEMA MARTÍ)

baix la direcció de

RAFELA TORRENTS**CONFECCIONS EN COLOR, BLANC
I COTILLES**

Classes de 9 matí a 9 vespre

A. Clavé, 30, pis 2.^{on} - Granollers**BOSCH****FOTOGRAF****GRANOLLERS****FÀBRICA DE BORREGOS DE CARDEDEU
AL ENGRÓS I AL DETALL****GENIS SERRA**Elaboració especial per els Restaurants de
les Estacions de Granollers i Girona.**EXPORTACIÓ A PROVINCIAS****PALMA, 1****GRANOLLERS****XOCOLATES****PUCHADES**Son els millors :: Demanis a totes les bones
pastisseries i en la confiteria**ENRIC PUCHADES**

PLAÇA MAJOR, 18

GRANOLLERS**R. MARTINEZ & C.^a****RAMBLA DE LES FLORS, 33****EXPORTACIÓ I IMPORTACIÓ****FLETAMENT DE VAIXELLS**Motors marins, auto-mòvils FORD, màquines elèctriques per a
planchar HOFF-MAN.Grand stok de màquines d'escriurer UNDERWOOD, últim model
d'importació directe.**Representants per a Catalunya**

DE LA CASA

JOAN GRANADOS I FILL

de Xereç de la Frontera,

culliters i magatzemistes de vins sel-lectes